

"Weetjes" uit de dierlijk afvalverwerking of "Animal Rendering"

Snaren worden niet van kattendarmen gemaakt.

Een veel voorkomend misverstand is, dat snaren van kattendarmen worden gemaakt.

Er zijn twee verklaringen, waardoor dat misverstand is ontstaan: De eerste is ook meteen de eenvoudigste. Dit misverstand zou zijn ontstaan door een verkeerde interpretatie van het engelse woord "catgut". Catgut betekent niet "ingewanden van katten". Catgut is een samentrekking van de woorden "cattle" en "gut". Cattle gut zijn de ingewanden van vee.

Een tweede verklaring is dat de oorspronkelijke term niet "catgut" was maar "kitgut" of "vioolsnaar". Het "kit" in kitgut komt van het Latijnse "citara" of "kitara". De citara is een snaarinstrument uit de Oudheid.

Slachthuis werd "abattoir".

Al in de zeventiende eeuw begon de samenleving steeds meer weezin te krijgen tegen de toename van het slachten van dieren en het daarmee samenhangende verwerken van kadavers en slachtafval. Als uiting hiervan begon men steeds meer euphemismen te gebruiken voor al deze werkzaamheden. Een voorbeeld hiervan is de introductie van het woord "abattoir". Het woord "abattoir" komt van het franse "abberte" wat "doen vallen" betekent of "neerhalen van hetgeen, dat staat".

Oorspronkelijk kwam dit woord uit de bosbouw en uit de mijnbouw. Het betekende "omhalen van de bomen" of "omhalen van gesteentewanden". In de diergeneeskunde betekende abberte "het verdoven van een paard voor een operatie".

Pas rond 1806 dook het woord "abattoir" voor het eerst op in de betekenis van een slachthuis.

Een grote Amerikaanse "renderer" begon thuis in de eigen keuken

Slachtafval in de keuken verkoken. Zo begon het voor het Amerikaanse Darling Inc....

In 1890 haalde een Californische varkensboer bij de slagers in zijn omgeving het slachtafval op voor zijn varkens. Thuis in de keuken werd dan de hele zaak door zijn vrouw in een grote ijzeren ketel gekookt. Het vet, dat boven kwam drijven, werd afgeroomd en in vaatjes afgetapt. De overgebleven resten gingen naar de varkens, die er wonderwel goed op groeiden. De vaatjes met vet werden uiteindelijk helemaal om de zuidpunt van Zuid Amerika heen naar de zeepzieders aan de andere kant van Amerika verscheept.....

*Later zou dit in deze bedrijfstak uiteindelijk uitgroeien tot één van de grootste Amerikaanse bedrijven.....
(Bron: The Original Recyclers)*

"Eetbare" slachtbijproducten.

Bij het slachten van dieren komt er allerlei materiaal vrij, dat bijvoorbeeld hier in Nederland niet door mensen wordt gegeten. Dit komt niet omdat het niet gegeten zou kunnen worden. Men blijft het hier domweg niet.

Een voorbeeld hiervan zijn rundertongen en organen. In sommige landen zijn dit soms ware delicatessen. Zij worden daar als vlees verhandeld en door de bevolking gegeten. In landen waar dit niet gegeten wordt, zijn zij per definitie een dierlijk bijproduct.

Een paar Europese voorbeelden.

Zo kent men in Zuid Duitsland en Zwitserland "kutteln". Kutteln zijn reepjes pens, die na uitvoerige voorbehandeling worden bereid tot een daar bekend staande delicatess.

In Frankrijk Spanje en Italie zijn dergelijke gerechten uit pens bekend als tripe of tripa.

Een delicatess in Schotland is het gerecht Haggis.

Haggis is een schapenmaag of een runderdarm, die ze gevuld hebben met stukjes hart, long, lever, niervet en havermout. Volgens traditie eten de Schotten het met name met "Burns Supper" op 25 januari. Het gerecht wordt opgediend, terwijl er doedelzakmuziek wordt gespeeld.

Haggis werd overigens al door de oude Kelten gegeten.

In sommige delen van België kent men "Tête de veau". Dit is een gepocheerde rollade van kalfskop. De haren zijn weggeschroeid maar de huid zit er verder nog gewoon aan.

In Frankrijk hebben ze "andouillettes". Dit zijn worstjes, die ze gemaakt hebben van.....slachtafval. Om de penetrante smaak van de worstjes te verdoezelen, worden ze geserveerd met pittige mosterd.....

In vele landen is pens een delicatess

Smakelijk eten, bon appetit, enjoy your meal!!

Spreekwoorden en gezegden.

In de Nederlandse taal zijn er verschillende spreekwoorden en gezegden, die te maken hebben (gehad) met het winnen van vet uit dierlijke (afval)producten.

Iemand in zijn eigen vet (sop) gaar laten koken.

Iemand zijn eigen gang laten gaan, je niet aan hem storen.

Iemand aan zijn helemaal aan zijn lot over laten.

Het vet is van de ketel.

Het meeste voordeel is weg.

Hij kan zich wel met zijn eigen vet bedruipen.

Hij heeft voldoende middelen om zichzelf te kunnen redden.

Dat is geen vetpot.

Dat is bepaald niet overvloedig.

Iemand het vel over de oren halen.

Iemand te veel laten betalen.

De uitdrukking komt uit het villen. Bij het villen wordt bij de achterpoten begonnen en bij de kop geëindigd. Zo wordt dus uiteindelijk het vel over de oren getrokken.

Het is altijd vet in andermans ketel.

*Het gras van de burens is altijd groener of het is bij een ander altijd beter.
Vet was een kostbaar goedje en hoe meer vet je kon "uitkoken" hoe beter.*

Oude paarden jaagt men aan de dijk.

*Wie zijn werk niet aankan wordt ontslagen.
Oude paarden werden vroeger veelal naar de dijk gebracht, waar ze dan door de vilder werden opgehaald.*

Aan een dood paard trekken.

Je inspannen voor een verloren zaak.

Hij is spekkoper (vetkoper).

*Hij doet goede zaken.
Aan vet of spek was veel te verdienen.*

De kadaveropruimers van de natuur.

Nadat een dier is doodgegaan komen er allerlei insecten op af. Samen met de grotere aaseters, zoals kraaien en vossen, zijn zij belangrijke "kadaveropruimers" van de natuur.

De blauwe vleesvliegen zijn er vrijwel meteen bij. De wijfjes kunnen een kadaver al op vijf kilometer! afstand ruiken. Vrijwel meteen, nadat een dier is doodgegaan, komen ze er op af. Het wijfje legt wel honderden eitjes, waaruit na één dag de maden uit komen. Na 6 tot 12 dagen zijn de maden volgroeid en graven zij zich in de grond in om zich te verpoppen. Na 8 tot 13 dagen komen uit deze poppen weer volwassen vliegen te voorschijn en begint de cyclus opnieuw.

Naast de blauwe vleesvliegen verschijnen wat later nog andere insecten ten tonele. Er zijn er die inderdaad ook op het kadaver afkomen, zoals

doodgravers en kortschilden.

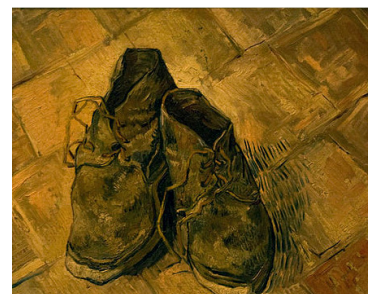
Er zijn er echter ook, die op de maden van de vleesvliegen af komen. Eén van deze laatsten is de bekende grijs-wit gevlekte vlieg, de "dambordvlieg". Doodgravers danken hun naam aan het feit, dat zij kleine kadavers compleet ingraven. Meestal werken doodgravers samen in groepjes van twee mannetjes en één wijfje. Wanneer de haren of de veren zijn losgelaten van het kadaver jaagt het wijfje de mannetjes weg en legt zij haar eitjes.....

Paardenvet voor voetbalschoenen...

Men kon overigens ook voor verschillende andere dingen terecht bij de (plaatselijke) knacker.

*Voetbalclubs konden er bijvoorbeeld paardenvet ophalen om daarmee de voetbalschoenen soepel te kunnen houden.
De leden van de cricketclub smeerden hun bats er mee in.*

Van één knacker is het bekend, dat hij nertsenvet aan de plaatselijke huisarts leverde. De dokter behandelde daarmee de gewrichten van patiënten.

Soepel door paardenvet